

Hastayım Anne

– Elvan USUL · 23 Eylül 2013

HASTAYIM ANNE

Hastayım anne,
Rüzgâr yine yokladı gül pare tenimi,
Yağmur süzüldü ciğerlerimden yüzümün çeşmelerine.
Sıkılıp gezen ruhlar gibi, müstehzi ve titrek bedenimi,
Cehennem ateşi aldı, mümbit ayazların mukabilinde.

Hastayım anne,
Gözlerim, tekerrür eden zaman misali
Ne müsekkîn bulur bakışlarda, ne rengi kalır muvazene
Kırılmaya müzmin yüreğim daha dirayet gösterebilir mi?
Sararan yapraklardan, mücerret ruhumun gamzesine.

Hastayım anne,
Tabipler, müruruzamanı bekler müteessir,
Muhayyer eşya değil ki, beğenmedim, istemem diyebileyim.
Gülüşüm, nihai perdelerin ardından yalnız sana serpilir,
Yalnız seni görürüm ordan anne, yalnız rüyalarına gelebilirim.
2007